

88247

EEN NIEUW LIED,

of MINNEKLAGT van

LOUISA EN ALBERT.

Op een Fraaije Wys.

- D**eeze Bloemen, deeze perken,
Hooren myne minneklagt,
Vlytig, vlytig aan 't werken,
Het is Louiza die ik wagt.
2. Maat zy agter deeze muuren,
Altoos in dees Keiker zyn,
Ach hoe menig, menig uren;
Zugt ik hier in minnepyn.
3. Schoon dik eed van myn verwonen;
En ik eenen Tuinman schyn,
Mogt zy tog nog eens by my komen,
Albert zou gelukkig zyn.
4. Maar cykas! wat doet my vrezen
Is het maar het geen ik gis,
Zou het moogk ik kunnen weezen,
Dood is zy dat is gewis.
5. Wat baat nu al myn klagten,
Daar zy lied in 't naare graf,
Wreede Dood komt my verzagten,
Rukt my van de waereld af.
6. Wreede dood komt my thans naderen,
Griefft my met u selle Zys,
't Ziedent bloed kruipt uit myn aderen
Daar gy my myn grasplaats wyst.
7. Voor het laatst zal dees Bloemen,
Gaan besproeijen met myn traan,
Ik pluk dat Roosje waard te roemen,
Dat met my in 't graf zal gaan.
8. Dit geweer zal my bevryden,
Dan de droefheid die ik ly,
Ik leg dit Roosje aan myn zyde,
Met de dood zo ben ik vry.
9. De Avondstond die komt vast naderen
De Kloosterdeur onsluit zig daar,
Men ziet door 't diepste van de bla-
deren,
't Is Lonisa al te waar.
10. Afgemat en' moe van 't zugten,
Vliegt zy na haar waarde vrynd,
Maar helaas! dit zyn de vrugten,
Daar zy hem dooftoken vind.
11. Hy onsluit voor 't laatst zyn ogen
Ziet haar aan vol tederheid,
Valche schyn heelt my bedrogen,
Ik moet na de eeuwigheid.
12. Ja ik heb myn hart dooftoken.
Vliegt terug naar uwe Cel,
U wreede Vader is gewroken,
Louisa, ach! vaart eeuwig wel.
13. Ademloos en moe van klagten,
Valt zy op zyn boezem neer,
Hier zal ik myn dood verwagten,
Albert zegt: zy komt niet weer.
14. Lieve Minnaar, wilt tog eens
spreeken,
Zyt gy weg dan voor altoos?
Maar by geeft geen taal nog teken,
Ik vind niet als een dorre Roos.
15. Liefste Roosje vol van geuren,
Gv zyt nu myn eenigst goed,
Mogt gy altoos, altoos duuren,
Gy geeft my weer goede moed.
16. De dood die zal ons zaam vereenen
Liefste vriend dit is ons lot,
Maar hoe waggelen myne beenen,
Ach ik sterf! o groote God!

E Y N D E.

EEN NIEUW LIED.

Op het Afvaaren naar de KOLONIËN, 1844

Op een Aangename Wys.

Viva Nederland, hoezee,
Wie gaat naar de Kolenies mee,
Het is voor ons Vaderland,
Wy zwaaijen met de hoed,
Roepen viva Hollandsch moed,
Wy haalen onze Zeilen aan,
Zo zal het ons wel gaan.

2. Wy gaan de Noord-Zee in,
Na de Oost in onze zin,
Zo naar Batavia,
Van daar weder verder voort,
Zo naar de Surinaamsche oord,
Van den een na de andere Zee,
Wy zynen wel te vree.

3. Nu men onder Hollandsch vlag,
De Zee weer bouwen mag,
Zo steeken wy van wal,
En dat na het Zwarte Land,
Wy houden ons constant,
Stryden tegen het zwarten goed
Met oude Hollandsch moed.

4. Kom, jonggezellen hoort,
Kom met ons vaaren voort,
Naar de Kolenies heen,
Wy gaan vol moed van wal,
En als men weer komen zal,
Zyn onze Schepen weerryk gelaan
Gaan wy, het zal wel gaan.

5. Wy gaan verheugd in Zee,
Brenghen Zuiker en Koffy mee,
En nog veel ander goed,
Van Nagelen en Notenmuscaat,
Thee en Foely in der daad;
Vygen, Rozynen en Safferaan:
Gaan wy, het zal wel gaan.

6. Wy gaan naar Bantem heen;
En ook de Kaap met een,
En zo naar Curaçou;
Ook China en Japā,
Daar men veel goed van nam;
Wy ganen leeg van huis,
Komen ryk weer thuis.

7. Adieu lieve Meisjes zoet,
Adieu! houd goede moed:
Wy varen na de Oost,
Wy varen met frische moed,
En komen thuis met geld en goed,
Adieu houd uw constant;
Het is voor 't Vaderland.

8. Moeders, maak geen gewoen,
Wy gaanen varen heen,
Voor 6 of 7 jaaren,
Weent niet, maar zyt getroost,
Denk dat uw jonge Kroost,
Wederkomende zyn op de been
Wy gaan met blydschap heen.

9. Kom haalt de Zeilen op,
Haalt de Vlaggen in den top,
En maakt u Ankers klaar,
Kom ligt de Ankers mee,
Wy zeilen van de Rhee,
Viva voor Vaderland,
Wy houden ons constant.

10. Ons Land geheel beslaat,
Wanneer de Zeevaart gaat,
Wy wagen goed en bloed,
Wy stryden voor ons Land,
Tegen die ons aanrand,
Het is geen 19 jaar gschied,
Dat men ons vareg hiet.

E Y N D E